

ความเป็นมาและการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(ขยะมูลฝอย)
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961169444

คำนำ

เอกสาร “ความเป็นมาและการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ชยะมูลฝอย)” ฉบับนี้ เป็นเอกสารที่รวบรวมกระบวนการพิจารณาการแก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งเหตุผลในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไว้ โดยแบ่งเป็นส่วนที่ ๑ การพิจารณาของฝ่ายบริหาร ส่วนที่ ๒ การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ส่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เห็นสมควรประกาศเป็นกฎหมาย ส่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ รวมทั้งภาคผนวกในส่วนของบันทึกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เหตุผลความจำเป็นและการตรวจสอบกระบวนการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทั้งหมด ทั้งนี้ เพื่อรวบรวมเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับดังกล่าวให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อสะดวกในการค้นคว้า และให้บริการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและสนใจโดยทั่วไป

ในการนี้ กลุ่มงานคณะกรรมการการสาธารณสุข สำนักกรรมการ ๓ ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวจึงได้จัดทำเอกสารดังกล่าวขึ้นมา หวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่บุคคลที่สนใจต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สิงหาคม ๒๕๕๐

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

หน้า

ความเป็นมาและขั้นตอนการพิจารณา

ส่วนที่ ๑ การพิจารณาของฝ่ายบริหาร

- ความเป็นมา ๓
- ผู้เสนอ ๖
- หลักการ ๖
- เหตุผล ๗

การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

- ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑๒
(คณะรัฐมนตรีเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ)

ส่วนที่ ๒ การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑. การพิจารณาในวาระที่ ๑ ชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ๒๙
๒. การพิจารณาในวาระที่ ๒ ชั้นการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ๒๙
  - ๒.๑ ชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ ๒๙
    - ๒.๑.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการการสาธารณสุข ๓๐
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
    - ๒.๑.๒ ตารางเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการ ๔๐
  - ๒.๒ ชั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๔๖
    - ๒.๒.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๔๖
    - ๒.๒.๒ ตารางเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมของ ๔๖
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
๓. การพิจารณาในวาระที่ ๓ ชั้นลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย ๔๖

ส่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เห็นสมควรประกาศ เป็นกฎหมาย ๔๙

ส่วนที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้ ๕๕

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ภาคผนวก ข บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ภาคผนวก ค เหตุผลความจำเป็นและสาระสำคัญ

ภาคผนวก ง การตรวจสอบความจำเป็น

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ส่วนที่ ๑

การพิจารณาของฝ่ายบริหาร

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ความเป็นมาและการพิจารณา

การพิจารณาของฝ่ายบริหาร

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มี พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ และให้ส่งคณะกรรมการประสานงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ก่อนนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

โดยกระทรวงสาธารณสุข เสนอว่า เห็นควรยืนยันให้ดำเนินการร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อไป เนื่องจากเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรื่องสิ่งปฏิกูลมูลฝอยของประเทศซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอำนาจในการเก็บค่าธรรมเนียมนำกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณสุขโดยรวม เนื่องจากได้มีการกำหนดอัตราโทษเพิ่มขึ้นสำหรับผู้ฝ่าฝืน จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการ

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... มีสาระสำคัญดังนี้

๑. แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยาม คำว่า “มูลฝอย” ให้ครอบคลุมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว ที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน แก้ไขเพิ่มเติมคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น”

๒. กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขมีอำนาจออกประกาศกำหนดเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมได้

๓. เพิ่มองค์ประกอบคณะกรรมการสาธารณสุขโดยเพิ่มเติมผู้แทน ๓ หน่วยงาน ได้แก่ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

๔. ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่จะร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้

๕. ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

๖. เพิ่มเติมบทกำหนดโทษในกรณีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะรัฐมนตรีชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔ ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอตามมติของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ซึ่งร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นี้มีผู้เสนอให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณารวม ๒ ฉบับ คือ

๑. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

๒. เสนอโดยนายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์ และนายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ พรรคชาติพัฒนา และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๕

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๔๖ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฯ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาและกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพร้อมด้วยรายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗

ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองชั้นกรรมาธิการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเริ่มต้นด้วยชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ที่ประชุมได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของกรรมาธิการฯ

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๗ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมของวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันอังคารที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ แต่วุฒิสภายังมิได้มีการพิจารณาเนื่องจากปิดสมัยประชุมสามัญของรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ และอายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภา จึงยังไม่สามารถดำเนินการอย่างใดต่อไปได้

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๘ วรรคสอง^๑ และมาตรา ๑๙๓ (๑๐)^๒ กำหนดให้กรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภาแล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากการเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป และรัฐสภามีมติเห็นชอบด้วย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป

ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป คณะรัฐมนตรีชุดใหม่ที่มี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ค้างอยู่ในการพิจารณาของวุฒิสภา และมีมติขอให้รัฐสภานำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมาพิจารณาต่อไป

ซึ่งในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้ลงมติให้วุฒิสภาดำเนินการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อไป

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว หลังจากสมาชิกฯ อภิปราย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขตอบชี้แจงแล้ว ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่หนึ่งรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาและมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา จำนวน ๒๕ คน โดยมีกำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยที่ประชุมได้พิจารณา เริ่มต้นด้วยชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติในวาระที่สามให้แก้ไขเพิ่มเติม

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๗๘ วรรคสอง บัญญัติว่า

“ในกรณีที่อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือสิ้นสุดลงหรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป รัฐสภา สภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา แล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม หรือร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลังจากการเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วันเรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป และรัฐสภามีมติเห็นชอบด้วย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป”

^๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๙๓ (๑๐) บัญญัติว่า

“ในกรณีต่อไปนี้ ให้รัฐสภาประชุมร่วมกัน

๑.ล๑

๑.ล๑

(๑๐) การให้ความเห็นชอบให้พิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญต่อไปตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสอง

๑.ล๑

๑.ล๑”

อนึ่ง คณะกรรมการฯ ได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต ทั้งนี้ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดำเนินการต่อไป

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

ที่ประชุมได้พิจารณากรณีวุฒิสภาลงมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา โดยมีมติกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบ เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๒๕ คน และ ตั้งคณะกรรมการฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒ คน ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งดังกล่าว

ในคราวประชุมสภาวุฒิสภา ชุดที่ ๑๐ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๒๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา จำนวน ๑๒ คน เพื่อประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันจันทร์ที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว หลังจากคณะกรรมการฯ เสนอรายงานแล้ว ที่ประชุมได้ ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

อนึ่ง คณะกรรมการร่วมกันได้เสนอข้อสังเกตในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าว และที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกต ทั้งนี้ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณา ดำเนินการต่อไป

สำหรับสภาผู้แทนราษฎร ยังมิได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภา ผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ จึงทำให้อายุของสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

ผู้เสนอ   กระทรวงสาธารณสุข

หลักการและเหตุผล

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศ กำหนดเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพ สังคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการสาธารณสุข (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการเรื่องการทำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเรื่องการจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)

(๖) กำหนดโทษในกรณีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน (เพิ่มมาตรา ๖๘/๑ มาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ยังไม่ชัดเจน ซึ่งทำให้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยมีความซ้ำซ้อนกัน บทนิยามในเรื่อง “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งผลการการปฏิรูประบบราชการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้เปลี่ยนแปลงหน่วยงานกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น และยังมีหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่สนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ในเรื่องการจัดการสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย จึงต้องเพิ่มองค์ประกอบในคณะกรรมการสาธารณสุข นอกจากนี้การดำเนินงานเรื่องการจัดสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย ไม่ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดวิธีการในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมิได้มีบทกำหนดโทษในเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนไว้ รวมถึงสมควรกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศ เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการ หรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามสภาพสังคม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

๒. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

๓. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๔. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓ – ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "มูลฝอย" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "ราชการส่วนท้องถิ่น" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วน ตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็น ราชการส่วนท้องถิ่น"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"“เจ้าพนักงานส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกอง้องการบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) นายกเทศมนตรีในเขตเทศบาล
- (๓) นายกอง้องการบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่น”

๕. บทรักษาการตามพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๖.๑ อำนาจของรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๖.๒ องค์ประกอบของคณะกรรมการสาธารณสุข (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมสันติบาลเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ อีกไม่เกินสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในการสาธารณสุข เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

๖.๓ การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”

๖.๔ อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามมาตรา ๑๙ ก็ได้”

๖.๕ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำและไม่เกินอัตราขั้นสูง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนขั้นต่ำตามมาตรฐานของวิธีการที่ใช้ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

๖.๖ การกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖.๗ การกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนข้อกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๓๙๙๓

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

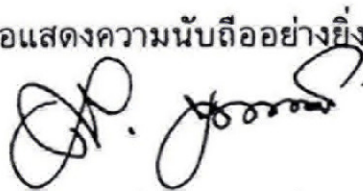
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๙๖๙
ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๙ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๖-๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” “ราชการส่วนท้องถิ่น” และเจ้าพนักงานท้องถิ่น” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศ กำหนดเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการสาธารณสุข (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการเรื่องการจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอยได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเรื่องการจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐)
- (๖) กำหนดโทษในกรณีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน (เพิ่มมาตรา ๖๘/๑ มาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ยังไม่ชัดเจน ซึ่งทำให้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยมีความซ้ำซ้อนกัน บทนิยามในเรื่อง “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งผลจากการปฏิรูประบบราชการเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๕ ได้เปลี่ยนแปลงหน่วยงาน กำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น และยังมีหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่สนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องการจัดการสิ่งปฏิภูลและมูลฝอย จึงต้องเพิ่มองค์ประกอบในคณะกรรมการสาธารณสุข นอกจากนี้การดำเนินงานเรื่องการจัดสิ่งปฏิภูลและมูลฝอยไม่ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดวิธีการในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมิได้มีบทกำหนดโทษในเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนไว้ รวมถึงสมควรกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามสภาพสังคม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มวลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรีในเขตเทศบาล

(๓) นายองค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในการสาธารณสุข เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓
การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่น มอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำและไม่เกินอัตราขั้นสูง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนขั้นต่ำตามมาตรฐานของวิธีการที่ใช้ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุจริตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๔/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓)
หรือ (๖) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕)
ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
<p>พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ๒ ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๓๕ เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการใช้ อัจฉริยะเป็นปฎิย</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p>	
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>...</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
<p>มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ .๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>““มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน”</p>	<p>โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มีเจตนารมณ์ที่ต้องการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชน และกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีบทบาทในการควบคุมดูแลเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยทุกประเภทที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่และสุขภาพของประชาชนในเขตท้องถิ่นนั้น แต่เนื่องจากคำนิยามเดิม ยังไม่ชัดเจน จึงเห็นควรปรับปรุงคำนิยามให้ครอบคลุมทั้งมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรือเป็นอันตรายจากชุมชน เพื่อให้เกิดความชัดเจน โดยยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน เพราะมีกฎหมายโรงงานควบคุมดูแลอยู่แล้ว</p>
<p>มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ .๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>““ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาหรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่น (องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน</p>

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
	กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการ ส่วนท้องถิ่น”	
<p>มาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า</p> <p>(๑) นายกเทศมนตรีสำหรับ ในเขตเทศบาล</p> <p>(๒) ประธานกรรมการ สุขาภิบาลสำหรับในเขตสุขาภิบาล</p> <p>(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วน จังหวัด</p> <p>(๔) ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานครสำหรับในเขต กรุงเทพมหานคร</p> <p>(๕) ปลัดเมืองพัทยาสำหรับ ในเขตเมืองพัทยา</p> <p>(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่น ขององค์การปกครองท้องถิ่นอื่นที่ กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการ ส่วนท้องถิ่นสำหรับในเขตราชการ ส่วนท้องถิ่นนั้น</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน บทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ .๒๕๓๕ และให้ใช้ ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า</p> <p>(๑) นายกองค้การบริหารส่วน จังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด</p> <p>(๒) นายกเทศมนตรีในเขต เทศบาล</p> <p>(๓) นายกองค้การบริหารส่วน ตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหาร ส่วนตำบล</p> <p>(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขต เมืองพัทยา</p> <p>(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่ กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วน ท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วน ท้องถิ่นนั้น”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย จัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่น(องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น) ที่ใช้บังคับ อยู่ในปัจจุบัน และ กำหนด (๖) เพื่อรองรับการจัดตั้งราชการส่วน ท้องถิ่นประเภทอื่นๆ ในอนาคต ด้วย</p>
<p>มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ใน การปฏิบัติการให้เป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดย คำแนะนำของคณะกรรมการมี อำนาจออกกฎกระทรวงดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการ</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความ ในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะ</p>	<p>ปรับปรุงเฉพาะบทบัญญัติใน วรรคสอง กรณีที่กฎกระทรวงใด ๆ จำเป็นต้องมีรายละเอียดทาง เทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่มี การเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตาม สภาพสังคม กำหนดให้อำนาจ รัฐมนตรีสามารถออกเป็นประกาศ</p>

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
<p>ควบคุมหรือกำกับดูแลสำหรับ กิจการหรือการดำเนินการในเรื่อง ต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ (๒) กำหนดมาตรฐาน สภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับ การดำรงชีพของประชาชนและ วิธีดำเนินการเพื่อตรวจสอบ ควบคุมหรือกำกับดูแล หรือแก้ไข สิ่งที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะความ เป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพ ของประชาชน</p> <p>กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ทุกท้องถิ่น หรือให้ใช้บังคับเฉพาะ ท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้</p>	<p>ท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และใน กรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควร กำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียด ทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตาม สภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำ ของคณะกรรมการและประกาศในราช กิจจานุเบกษา ”</p>	<p>ในราชกิจจานุเบกษาได้ ทั้งนี้ เพื่อ ประโยชน์ในการกำหนด หลักเกณฑ์ มาตรฐานที่เป็น รายละเอียดได้คล่องตัวและทัน เหตุการณ์มากขึ้น</p>
<p>มาตรา ๙ ให้มี คณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วยปลัดกระทรวง สาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดี กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดี กรมควบคุมโรคติดต่อ เลขาธิการ คณะกรรมการอาหารและยา อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรม ตำรวจ อธิบดีกรมสวัสดิการและ คุ้มครองแรงงาน อธิบดีกรม โรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรม วิชาการเกษตร เลขาธิการ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปลัดกรุงเทพมหานคร และ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคน ซึ่ง</p>	<p>“มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน มาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ .๒๕๓๕ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะ หนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการ สาธารณสุข” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธาน กรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการ แพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรม โยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรม โรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรม วิชาการเกษตร อธิบดี กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดี กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น</p>	<p>ปรับปรุงและเพิ่มเติม องค์ประกอบของคณะกรรมการ สาธารณสุข ดังนี้</p> <p>(๑) ปรับชื่อให้สอดคล้องกับ ชื่อหน่วยงานที่เปลี่ยนแปลงไป ๓ หน่วยงาน ได้แก่ ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรม ควบคุมโรค เลขาธิการสำนักงาน นโยบายและแผน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>(๒) เพิ่มเติม ๑ หน่วยงาน ซึ่งเป็นผลจากการปฏิรูประบบ ราชการเมื่อปี พ.ศ .๒๕๔๕ ที่แยก กรมการปกครอง เป็น ๒ กรม จึง เสนอให้เพิ่ม อธิบดีกรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่</p>

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์ใน การสาธารณสุขเป็นกรรมการ และ อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการ และเลขานุการ	อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครอง แรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการ อาหารและยา เลขาธิการสำนักงาน นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่ง ประเทศไทย นายกสมาคมองค์การ บริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบล แห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีก ไม่เกินสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก ผู้มีความรู้ความสามารถหรือ ประสบการณ์ในการสาธารณสุข เป็น กรรมการ ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการ และเลขานุการ”	ในการสนับสนุนการดำเนินงาน ของราชการส่วนท้องถิ่น (๒) เพิ่มเติมอีก ๒ หน่วยงาน ได้แก่ อธิบดีกรม ควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธา- ธิการและผังเมือง เนื่องจากเป็น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานด้านการจัดการมูลฝอย ของราชการส่วนท้องถิ่นด้วย (๓) เพิ่มเติม ๓ องค์การที่ เป็นตัวแทนขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น (๔) ลดผู้ทรงคุณวุฒิลงเหลือ ไม่เกินสองคน
หมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย	มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “หมวด ๓ การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”	เพื่อให้ครอบคลุมการจัดการ สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั้งระบบ ซึ่ง ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญคือ การเก็บ การขน และการกำจัด จึง จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงชื่อหมวด ให้สอดคล้องกัน
มาตรา ๑๔ การกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตราชการ ส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้ บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แทนภายใต้การควบคุมดูแลของ ราชการส่วนท้องถิ่นหรืออาจ อนุญาตให้บุคคลใดเป็น ผู้ดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ	มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความ ในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ .๒๕๓๕ และ ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๑๔ การเก็บ ขน หรือ กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขต ราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจ ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับ หน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วน	เนื่องจากราชการส่วน ท้องถิ่น เป็นองค์กรกระจาย อำนาจที่มีหน้าที่ในการจัดบริการ สาธารณะและปกป้องคุ้มครอง ให้ประชาชนในเขตท้องถิ่น ได้อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อ การมีสุขภาพดี ซึ่งเรื่องการ จัดการสิ่งปฏิกูล มูลฝอยเป็นเรื่อง หนึ่งที่ต้องดำเนินการด้วย จึงเห็น ควรเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของ ราชการส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุม

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
<p>มูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้</p>	<p>ท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้”</p>	<p>ทั้งการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยให้มีความชัดเจน รวมทั้งเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่า ในเชิงเศรษฐกิจ ในการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่น จึงเพิ่มเติมบทบัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการดำเนินการร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือกับราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในเขตท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกันได้ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการจัดการ และเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้ด้วย</p>
<p>มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้</p> <p>...</p> <p>(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นในการเก็บและขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่เกินอัตราตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>...</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ .๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำและไม่เกินอัตราขั้นสูง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนขั้นต่ำตาม</p>	<p>สืบเนื่องจากปัญหาสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วประเทศมีมากขึ้น และราชการส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการค่อนข้างต่ำ และเก็บได้เฉพาะค่าเก็บขน แต่ไม่มีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมการกำจัด จึงไม่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนลดปริมาณมูลฝอย ประกอบกับราชการส่วนท้องถิ่นต้องรับภาระงบประมาณในการจัดการมาก และส่วนใหญ่มีการจัดการมูลฝอยอย่างไม่ถูกหลักสุขาภิบาล เพราะ</p>

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
	<p>มาตรฐานของวิธีการที่ใช้ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้อง ดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>	<p>ต้องลงทุนสูง จึงเสนอให้ปรับปรุง เงื่อนไขของการกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมในการให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและ มูลฝอย โดยให้ราชการส่วน ท้องถิ่นสามารถกำหนด ค่าธรรมเนียมได้ทั้งค่าเก็บขนและ ค่ากำจัด ทั้งนี้ ให้มีการกำหนด ทั้งอัตราขั้นต่ำและอัตราขั้นสูงด้วย การกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมขั้นต่ำ มี วัตถุประสงค์เพื่อเอื้อประโยชน์ แก่ราชการส่วนท้องถิ่น ในการ ตราข้อบัญญัติของท้องถิ่นและ เป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายใน การจัดการมูลฝอยของราชการ ส่วนท้องถิ่น ส่วนการกำหนด อัตราค่าธรรมเนียมขั้นสูง จะ กำหนดให้สอดคล้องกับสภาพการ จัดเก็บในปัจจุบันและเทคโนโลยีที่ อาจมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อย่างไรก็ตาม ในการกำหนด ค่าธรรมเนียมในการกำจัดสิ่ง ปฏิกูล มูลฝอย ราชการส่วน ท้องถิ่นจะต้องดำเนินการด้วย วิธีการที่ถูกหลักสุขาภิบาลด้วย ทั้งนี้ จะต้องเป็นไปตาม กฎกระทรวง</p>
<p>มาตรา ๖๘ ผู้ใดฝ่าฝืน กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง หมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความ ต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘/๑ แห่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ “มาตรา ๖๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืน</p>	<p>เพิ่มบทกำหนดโทษ สำหรับ บุคคลที่ฝ่าฝืนกฎกระทรวงว่าด้วย มูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็น พิษ หรืออันตรายจากชุมชน ให้มี ระวางโทษสูงขึ้น เนื่องจากมูลฝอย</p>

พ.ร.บ .การสาธารณสุข พ.ศ . ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลที่ขอแก้ไข
	กฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”	ติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนจะมีผลกระทบต่อสุขภาพต่อประชาชนโดยส่วนรวมมากกว่ามูลฝอยทั่วไป
<p>มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) มาตรา ๓๒ (๒) มาตรา ๓๕ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๔๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้นอกจากที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งหรือในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕</p> <p>“มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>เพิ่มบทกำหนดโทษ สำหรับบุคคลหรือผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๙ ที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการจัดการมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตราย ให้มีระวางโทษที่สูงขึ้นเนื่องจากมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนจะมีผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวมมากกว่ามูลฝอยทั่วไป</p>
	มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ส่วนที่ ๒

การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายกรัฐมนตรี (พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ โดยสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๙ วันอังคารที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ และเห็นควรเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อพิจารณามอบหมายให้คณะกรรมการการสาธารณสุขเป็นผู้พิจารณา

การพิจารณาในวาระที่ ๑ ชั้นรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (นายมงคล ฌ สงขลา) ได้แถลงหลักการและเหตุผลประกอบการเสนอร่างพระราชบัญญัติ ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับฯ

ผลการลงคะแนน มีดังนี้

เห็นด้วย	๗๙	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	-	คะแนน
งดออกเสียง	๑	คะแนน
ไม่ลงคะแนนเสียง	-	คะแนน

การพิจารณาในวาระที่ ๒ ชั้นการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... จำนวน ๖ ครั้ง คือ

- ครั้งที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
- ครั้งที่ ๒ วันศุกร์ที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
- ครั้งที่ ๓ วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
- ครั้งที่ ๔ วันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
- ครั้งที่ ๕ วันพุธที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐
- ครั้งที่ ๖ วันศุกร์ที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข

๑. คณะกรรมการได้มีมติเชิญบุคคลภายนอกให้มาชี้แจง คือ
  - ๑.๑ ผู้แทนกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
  - ๑.๒ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - ๑.๓ ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
  - ๑.๔ ผู้แทนสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
  - ๑.๕ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
  - ๑.๖ นายกสภาคมนัสนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทยและนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองพนัสนิคม
  - ๑.๗ ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักงานเทศบาลนครนนทบุรี
๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ
๓. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ~~ของ~~ ~~ส่วน~~ ~~วัสดุ~~ ~~ที่ไม่~~ ~~ใช้~~ ~~แล้ว~~ ~~ที่~~ ~~เป็น~~ ~~พิษ~~ ~~หรือ~~ ~~อันตราย~~ ~~ของ~~ ~~วัสดุ~~ ~~ไม่~~ ~~ใช้~~ ~~แล้ว~~ ~~ที่~~

เหตุผล เนื่องจากข้อความดังกล่าวเป็นกระบวนการการบริหารจัดการ ไม่สมควรที่จะนำมาบัญญัติไว้ในบทนิยาม และสมควรไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔

มาตรา ๔**มีการแก้ไข**

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

““ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น”

เหตุผล ตัดคำว่า “ข้อ” ระหว่างคำว่า “และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน” เนื่องจากเป็นรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย และให้สอดคล้องกับมาตราอื่น

มาตรา ๕**มีการแก้ไข**

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

““เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล

(๓) นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”

เหตุผล ๑. ตัดคำว่า “ข้อ” ระหว่างคำว่า “และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน” เนื่องจากเป็นรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย และให้สอดคล้องกับมาตราอื่น

๒. เพิ่มคำว่า “สำหรับ” ใน (๒) เพื่อให้สอดคล้องกับวงเล็บอื่น

มาตรา ๖**มีการแก้ไข**

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

เหตุผล ตัดคำว่า “ข้อ” ระหว่างคำว่า “และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน” เนื่องจากเป็นรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย และให้สอดคล้องกับมาตราอื่น

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้

บทบัญญัติตามมาตรานี้ และมาตรา ๑๙ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น”

เหตุผล นำข้อความในนิยาม คำว่า “มูลฝอย” มากำหนดไว้ในมาตรานี้ เนื่องจากเป็นเรื่องการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากโรงงาน และเพิ่มถ้อยคำเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๙

มาตรา ๑๐

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำของแต่ละไม่เกินอัตราขั้นสูง ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนขั้นต่ำของหน่วยบริการที่ใช้ในกรณีเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

เหตุผล การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมไม่ควรเกินอัตราขั้นสูงเท่านั้น และขึ้นอยู่กับองค์กรปกครองท้องถิ่น ในการพิจารณาควรมีอัตราเท่าใดตามความเหมาะสมของพื้นที่

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

ไม่มีการแก้ไข

๔. ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการ

คณะกรรมการสิทธิการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา และเพื่อให้คณะรัฐมนตรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและรับไปปฏิบัติต่อไป ดังนี้

๔.๑ คณะกรรมการสิทธิการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ยังไม่ชัดเจน ซึ่งทำให้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยมีความซ้ำซ้อนกัน บทนิยามในเรื่อง “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งผลจากการปฏิรูประบบราชการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้เปลี่ยนแปลงหน่วยงานกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น และยังมีหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่สนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จึงต้องพึงปรับปรุงประกอบในคณะกรรมการสาธารณสุข นอกจากนี้การดำเนินงานเรื่องการจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดวิธีการในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมิได้มีบทกำหนดโทษในเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนไว้ รวมถึงสมควรกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามสภาพสังคม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔.๒ เนื่องจากราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่พัฒนาและปกป้องสภาพแวดล้อม เพื่อสนับสนุนให้บุคคลมีสิทธิในการดำรงชีวิต ในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ (ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐) ราชการส่วนท้องถิ่นจึงควรเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นกำลังในการดูแลการจัดการของเสียอันตรายจากโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตท้องถิ่นด้วย คณะกรรมการสิทธิการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงขอเสนอให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเรื่องการกระจายอำนาจการจัดการของเสียอันตรายจากโรงงานให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อช่วยกันปกป้องดูแลให้ชุมชนปราศจากภาวะมลพิษที่อาจก่อผลกระทบต่อสุขภาพ โดยอาจแต่งตั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็น “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตามความเหมาะสมต่อไป

๕.๓ กระทรวงอุตสาหกรรม ควรประสานการทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ เช่น การแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่ทราบถึงการอนุญาตให้มีการดำเนินการโรงงานอุตสาหกรรม พร้อมทั้งข้อมูลจำเป็นอย่างอื่น ๆ การแจ้งหลักเกณฑ์ วิธีการ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายจากโรงงานเหล่านั้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ เป็นต้น

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล
- (๓) นายกองค้การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมแพทย อธิบดีกรมตำรวจแพทย อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน ๑๐ คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมาย การอนามัยสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ชื่อความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็น
อำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการ
ส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม
รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน
ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการ
เก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้

บทบัญญัติตามมาตรา ๑๙ นี้ และมาตรา ๑๙ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตาม
กฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ
ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.
๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการ
ส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไร่หนึ่งต่อไร่อัตราขั้นต่ำ
หนึ่งบาทไม่เกินอัตราขั้นสูง ต่อไร่ที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยที่ค่าหนึ่งถึงห้าไร่ห้าสิบที่ป็นต้นทุบชั้นต่ำต่อไร่หนึ่งบาท
ของวิธีที่ไร่ที่ใช้ในไร่ที่ไร่ ห้าไร่หรือห้าไร่ถึงสิบไร่หรือสิบไร่ถึงยี่สิบไร่ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่
กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีเกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ตารางเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมขั้่นกรรมาธิการ
พร้อมทั้งเหตุผลในการแก้ไข

ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เสนอ	ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะกรรมการแก้ไข	เหตุผลที่ขอแก้ไข
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ““มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน”	มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน ““มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ~~ซึ่งวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นพิษหรืออันตราย~~ ๒/๒๖/๒๕๓๖”	มีการแก้ไข เนื่องจากข้อความดังกล่าวเป็นกระบวนการการบริหารจัดการ ไม่สมควรที่จะนำมาบัญญัติไว้ในบทนิยาม และสมควรไปบัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๕
มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน ““ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น”	มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน ““ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น”	มีการแก้ไข เหตุผล ตัดคำว่า “ข้อ” ระหว่างคำว่า “และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน” เนื่องจากเป็นรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย และให้สอดคล้องกับมาตราอื่น

ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เสนอ	ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะกรรมการแก้ไข	เหตุผลที่ขอแก้ไข
<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า</p> <p>(๑) นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>(๒) นายกเทศมนตรีในเขตเทศบาล</p> <p>(๓) นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล</p> <p>(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา</p> <p>(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า</p> <p>(๑) นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด</p> <p>(๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล</p> <p>(๓) นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล</p> <p>(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา</p> <p>(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”</p>	<p>เหตุผล</p> <p>๑. ตัดคำว่า “ชื่อ” ระหว่างคำว่า “และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน” เนื่องจากเป็นรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย และให้สอดคล้องกับมาตราอื่น</p> <p>๒. เพิ่มคำว่า “สำหรับ” ใน (๒) เพื่อให้สอดคล้องกับวงเล็บอื่น</p>
<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ กรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>	<p>เหตุผล</p> <p>ตัดคำว่า “ชื่อ” ระหว่างคำว่า “และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน” เนื่องจากเป็นรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย และให้สอดคล้องกับมาตราอื่น</p>

<p>ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>คณะรัฐมนตรี เสนอ</p>	<p>ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>คณะกรรมการแก้ไข</p>	<p>เหตุผลที่ขอแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสองคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในสาขาสถาปัตยกรรมเป็นการ</p> <p>ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมาย การสาธารณสุข การอนามัยสิ่งแวดล้อม และกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการ</p> <p>ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>เหตุผล</p> <p>๑. ลดจำนวนคณะกรรมการสาธารณสุข จาก ๒๑ เป็น ๒๐ คน</p> <p>๒. ปรับสัดส่วนของคณะกรรมการสาธารณสุข เป็นดังนี้</p> <p>๒.๑ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข เดิม ๖ คน แก้เป็น ๔ คน</p> <p>๒.๒ หน่วยงานอื่น เดิม ๙ คน แก้เป็น ๗ คน</p> <p>๒.๓ องค์การปกครองท้องถิ่น เดิม ๔ คน คงเดิม ๔ คน</p> <p>๒.๔ ผู้ทรงคุณวุฒิ เดิม ๒ คน แก้เป็น ๔ คน</p> <p>ทั้งนี้ ในส่วนผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นคงไว้เฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยตรง องค์การปกครองท้องถิ่นคงไว้ตามเดิม ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรเพิ่มขึ้นอีก ๒ คน เป็น ๔ คน</p>
<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ชื่อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“หมวด ๓</p> <p>การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ชื่อความต่อไปนี้แทน</p> <p>“หมวด ๓</p> <p>การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”</p>	<p>มีการแก้ไข</p> <p>เหตุผล ตัดคำว่า “ชื่อ” ระหว่างคำว่า “และให้ใช้” ข้อความต่อไปนี้แทน เนื่องจากเป็นรูปแบบของการบัญญัติกฎหมาย และให้สอดคล้องกับมาตราอื่น</p>

<p>ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>คณะรัฐมนตรี เสนอ</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้”</p>	<p>ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>คณะกรรมการแก้ไข</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นที่อาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำภารเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้</p> <p>บทบัญญัติตามมาตรา ๑๙ มิให้ใช้บังคับกับภารจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำภารเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น”</p>	<p>เหตุผลที่ขอแก้ไข</p> <p>มีการแก้ไข</p> <p>นำข้อความในนิยาม คำว่า “มูลฝอย” มากำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ เนื่องจากเป็นเรื่องการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากโรงงาน และเพิ่มถ้อยคำ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๙</p>
--	--	--

ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เสนอ	ร่าง พรบ.การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... คณะกรรมการแก้ไข	เหตุผลที่ขอแก้ไข
มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”	มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”	
มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	ไม่มีการแก้ไข

ขั้นการพิจารณาของที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องด่วน คือ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเสร็จแล้ว ในวันนี้ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าร่วมชี้แจงประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๕๘ จำนวน ๓ คน ดังนี้

๑. นายศุภล ศรีสุขวัฒนา	ผู้อำนวยการศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
๒. นายประเวศ อรรถศุภผล	ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายสาธารณสุข สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๓. นายพูลศักดิ์ พุ่มวิเศษ	ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ประจำคณะกรรมการ การสาธารณสุข

ประเด็นการอภิปรายในขั้นการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ไม่มีสมาชิกอภิปราย

ตารางเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติไม่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแต่อย่างใด

การพิจารณาในวาระที่ ๓ ชั้นลงมติเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย

ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๕๐ วันพฤหัสบดีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๐ ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องด่วน คือ ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเสร็จแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยชื่อร่าง คำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างและลงมติในวาระที่ ๓ สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย และลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ เพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีพิจารณาดำเนินการต่อไป อนึ่ง ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (นายมีชัย ฤชุพันธ์) ได้ขอหารือกับคณะกรรมการฯ ในส่วนมาตรา ๑๓ เป็นมาตราที่เกินมา เพราะไม่มีบทเฉพาะกาล จึงไม่จำเป็นต้องมีผู้รักษาการ จึงควรตัดออก คณะกรรมการฯ ไม่ขัดข้องและที่ประชุมเห็นด้วย

ผลการลงมติ ในวาระที่ ๓

- เห็นด้วย (สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย)	๘๑	เสียง
- ไม่เห็นด้วย (ไม่สมควรประกาศใช้เป็นกฎหมาย)	-	เสียง
- งตออกเสียง	-	เสียง
- ไม่ลงคะแนนเสียง	-	เสียง

อนึ่ง ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๐ เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๐ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบเรื่องตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการนั้น คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการดังกล่าวแล้ว และให้นำเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการฯ แก้ไขมาเป็นเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติในการประกาศราชกิจจานุเบกษาและมอบหมายให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับข้อสังเกตของคณะกรรมการการสาธารณสุขไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ส่วนที่ ๓

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

เห็นสมควรประกาศเป็นกฎหมาย

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล
- (๓) นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมาย

กำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่น หรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร

นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัด
แห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิ
อีกไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมาย
การสาธารณสุข การอนามัยสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการ
ส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ
หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์
สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการ
ตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใด
เป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้

บทบัญญัติตามมาตรา ๑๙ นี้ให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตราย
ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการ
รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น
หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล
หรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยลักษณะ
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีเกี่ยวกับ
มูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒
แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความใน
มาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษ
หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๓/๒ ผู้ริบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความ
ในมาตรา ๒๐ (๔) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ถูกต้องตามมติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(นางสาวศิริพงษ์ อาชนะเสน)

ผู้อำนวยการสำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ส่วนที่ ๔

ร่างพระราชบัญญัติประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาและมีผลบังคับใช้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก
ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือ
ที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยคืดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกอง้องการบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล

(๓) นายกอง้องการบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

(๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา

(๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดี

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกษมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกษมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกษมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมายการสาธารณสุข การอนามัยสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่ง แทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้

บทบัญญัติตามมาตรานี้ และมาตรา ๑๙ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดบทนิยามคำว่า “มูลฝอย” ยังไม่ชัดเจน ซึ่งทำให้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยมีความซ้ำซ้อนกัน บทนิยามในเรื่อง “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งผลจากการปฏิรูประบบราชการ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้เปลี่ยนแปลงหน่วยงานกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น และยังมีหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่สนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จึงต้องปรับปรุงประกอบในคณะกรรมการสาธารณสุข นอกจากนี้การดำเนินงานเรื่องการจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ไม่ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดวิธีการในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมิได้มีบทกำหนดโทษในเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนไว้ รวมถึงสมควรกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามสภาพสังคม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก ก

รายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

รายงาน

ของ

คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

(สำเนา)

ที่ สว (สนช)(กมธ๓)๐๐๑๙/ (ร ๑๘)

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๓ เมษายน ๒๕๕๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการ
การสาธารณสุขพิจารณา ซึ่งกรรมการสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. ท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายอัมมาร์ สยามวาลา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเรือเอก ประเจตน์ ศิริเดช	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายปราชญ์ บุญยวงศ์วิโรจน์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายสุมนต์ สกลไชย	โฆษกคณะกรรมการ
๖. พลตำรวจตรี วีระพงษ์ สุนทรางกูร	กรรมการ
๗. นายติลก มหาดำรงกุล	กรรมการ
๘. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	กรรมการ
๙. นายอำพล จินดาวัฒนะ	เลขานุการและผู้ช่วยโฆษก คณะกรรมการ

บัดนี้ ...

(๒)

บัดนี้ คณะกรรมการการสาธารณสุข ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอต่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)   ปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา

(ท่านผู้หญิงปรียา เกษมสันต์ ณ อยุธยา)
ประธานคณะกรรมการการสาธารณสุข
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายสมโบ มุจรินทร์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการสาธารณสุข
สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๔๓๑ ๙๒๑๙ - ๒๐

โทรสาร. ๐ ๒๔๓๑ ๙๒๐๗

ชนิดา พิมพ์
อาคาร / ฎฎฎฎ / ทวีศักดิ์ ทาน

รายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ตามที่ได้ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ วันพุธที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐
ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็น
ผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และมีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับการประชุมฯ นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการสาธารณสุข ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการสาธารณสุข ได้มีมติเชิญบุคคลภายนอกให้มาชี้แจง คือ

กระทรวงสาธารณสุข

นายแพทย์ประเสริฐ หลุยเจริญ
นายศุภมล ศรีสุขวัฒนา
นางสาวสิริวรรณ จันทนจุลกะ
นางสาวนิดา วรเกริกกุลชัย
นางสาววิภา รุจิจนากุล
นางปรียะดา โชควิญญู
นางพิมพ์พรณ จันท์แก้ว

รองอธิบดีกรมอนามัย
ผู้อำนวยการศูนย์บริการกฎหมายสาธารณสุข
นักวิชาการสาธารณสุข ๘
นักวิชาการสาธารณสุข ๘
นักวิชาการสาธารณสุข ๗
นักวิชาการสาธารณสุข ๗
นักวิชาการสาธารณสุข ๗

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นางสุนี ปิยะพันธุ์พงศ์
นายประมวล เฉลียว
นายอิมราน หะยีบากา
นางสาวสุวลักษณ์ จุสวัสต์
นายบรรชา รั้งแก้ว

ผู้อำนวยการสำนักจัดการกากของเสีย
และสารอันตราย
นิติกร ๗
รักษาการผู้อำนวยการกองนิติการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อม ๖
นิติกร ๖
นิติกร ๔

กระทรวงอุตสาหกรรม

นายชัยสิทธิ์ พงศ์มรกต
นายบัณฑิต ตันเสถียร
นายสุรพัทธ์ พันพานิชย์กุล

รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม
นักวิทยาศาสตร์ ๘
ผู้อำนวยการส่วนวิชาการและแผนงาน
วิศวกร ๖

กรุงเทพมหานคร

นายประสาน บำรุงพันธุ์
นางอินจิรา นิยมธูร
นายไพโรจน์ สันตนิรันดร์
นายประสิทธิ์ เหลืองรุ่งเกียรติ
นางนภาพรรณ นาคสวัสดิ์

รองผู้อำนวยการสำนักอนามัย
ผู้อำนวยการกองสุขภาพสิ่งแวดล้อม
ผู้อำนวยการกองสุขภาพอาหาร
นักวิชาการสุขภาพ ๗
นักวิชาการสุขภาพ ๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นายประเวศ อรรถศุภผล
นางอุดมลักษณ์ อุ่นศรี
นางสาวจุฬารัตน์ ยะปะนัน

ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายสาธารณสุข
นักกฎหมายกฤษฎีกา ๖
นิติกร ๔

สำนักงานเทศบาลเมืองพนัสนิคม

นายวิชัย อัมราลิขิต

นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาล
แห่งประเทศไทยและนายกเทศมนตรี
เทศบาลเมืองพนัสนิคม
หัวหน้าฝ่ายพัฒนาและวิชาการ
สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลแหลมฉบัง
หัวหน้าฝ่ายพัฒนาบริการสิ่งแวดล้อม
เทศบาลตำบลแหลมฉบัง

นางปราณีต ถาวร

นางอารีย์ ตริรัตน์เวช

นางสุนทรี จิตรพิล

สำนักงานเทศบาลนครนนทบุรี

นายสมนึก ธนเดชากุล

นางพรศรี กิจธรรม

นางสาวอินทิรา อินทร์ตัน

นายกเทศมนตรีนครนนทบุรี
ผู้อำนวยการสำนักการสาธารณสุข
และสิ่งแวดล้อม
นักวิชาการสุขภาพ ๔

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ

๓. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	มีการแก้ไข
มาตรา ๕	มีการแก้ไข
มาตรา ๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	มีการแก้ไข
มาตรา ๘	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข

๔. ข้อสังเกตของคณะกรรมการการ

คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อให้ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา และเพื่อให้คณะรัฐมนตรี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและรับไปปฏิบัติต่อไป ดังนี้

๔.๑ คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมเหตุผล เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการ

เหตุผล

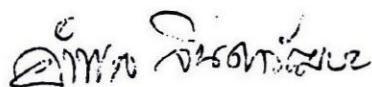
โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดบทนิยามคำว่า "มูลฝอย" ยังไม่ชัดเจน ซึ่งทำให้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยมีความซ้ำซ้อนกัน บทนิยามในเรื่อง "ราชการส่วนท้องถิ่น" และ "เจ้าพนักงานท้องถิ่น" ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งผลจากการปฏิรูประบบราชการเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้เปลี่ยนแปลงหน่วยงานกำกับดูแลราชการส่วนท้องถิ่น และยังมีหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่สนับสนุนและเกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จึงต้องที่ปรับปรุงองค์ประกอบในคณะกรรมการสาธารณสุข นอกจากนี้การดำเนินงานเรื่องการจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไม่ได้ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและกำหนดวิธีการในเรื่องดังกล่าว ประกอบกับมิได้มีบทกำหนดโทษในเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนไว้ รวมถึงสมควรกำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขออกประกาศเรื่องที่เป็น

รายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามสภาพสังคม เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๔.๒ เนื่องจากราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่พัฒนาและปกป้องสภาพแวดล้อม เพื่อสนับสนุนให้บุคคลมีสิทธิในการดำรงชีวิต ในสิ่งแวดล้อมและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ (ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐) ราชการส่วนท้องถิ่นจึงควรเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นกำลังในการดูแลการจัดการของเสียอันตรายจากโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตท้องถิ่นด้วย คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงขอเสนอให้กระทรวงอุตสาหกรรม พิจารณาเรื่องการกระจายอำนาจการจัดการของเสียอันตรายจากโรงงานให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้น เพื่อช่วยกันปกป้องดูแลให้ชุมชนปราศจากภาวะมลพิษที่อาจก่อผลกระทบต่อสุขภาพ โดยอาจแต่งตั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็น "พนักงานเจ้าหน้าที่" ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานตามความเหมาะสมต่อไป

๔.๓ กระทรวงอุตสาหกรรม ควรประสานการทำงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ เช่น การแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าของพื้นที่ทราบถึงการอนุญาตให้มีการดำเนินการโรงงานอุตสาหกรรม พร้อมทั้งข้อมูลจำเป็นต่าง ๆ การแจ้งหลักเกณฑ์วิธีการ รวมทั้งแนวทางปฏิบัติในการจัดการของเสียอันตรายจากโรงงานเหล่านั้นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ เป็นต้น

๕. คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายอำพล จินตาวัฒนะ)

เลขานุการคณะกรรมการการสาธารณสุข

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

““ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

““เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

- (๑) นายกององค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด
- (๒) นายกเทศมนตรีสำหรับในเขตเทศบาล
- (๓) นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๕) นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา
- (๖) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่กฎหมายกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องถิ่นหรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งก็ได้ และในกรณีที่กฎกระทรวงดังกล่าวจะสมควรกำหนดให้เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการสาธารณสุข” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปลัดกรุงเทพมหานคร นายกสภาคมนนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสภาคองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสภาคองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสองสี่คน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมาย การสาธารณสุข การอนามัยสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีกรมอนามัยเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๓ การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ชื่อความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๓

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทน ภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น หรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา ๑๙ ก็ได้

บทบัญญัติตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๑๙ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำ แต่ไม่เกินอัตราขั้นสูง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยที่อัตราขั้นต่ำใช้สำหรับพื้นที่ดินทุกชั้นตั้งแต่ระดับเขตชุมชนของวิชีตที่ใช้น้ำประปา ชน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

การกำจัดสิ่งปฏิภูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๖๘/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๖ ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๗๓/๑ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๖) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๗๓/๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งออกตามความในมาตรา ๒๐ (๕) ในกรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

สรุปผลการดำเนินงาน

ของ

คณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะกรรมการฯ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๖ ครั้ง

ครั้งที่ ๑	วันศุกร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๐
ครั้งที่ ๒	วันศุกร์ที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐
ครั้งที่ ๓	วันศุกร์ที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๐
ครั้งที่ ๔	วันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๐
ครั้งที่ ๕	วันพุธที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๐
ครั้งที่ ๖	วันศุกร์ที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๐

*****

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการการสาธารณสุขพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

นางสาววราภรณ์ มีเปรมปรีดิ์   ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

ฝ่ายเลขานุการ

นายสมใบ มูลจันทิ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการสาธารณสุข
นางสาวอากาศ ดาวเรือง	นิติกร ๕
นางสาวณัฐฐา พิมพ์แก้ว	วิทยาการ ๕
นายทวีศักดิ์ นาโสภ	นิติกร ๓
นางสาวชนิดา สีภิรมย์	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๒

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง

นางพิมพ์พรรณ อุนากุล	ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง ในการประชุมกรรมการ
----------------------	--

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักกรรมการ ๓

โทร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๙ – ๒๐ โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๐๗

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ภาคผนวก ข

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึก

ประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔ รับหลักการร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่กระทรวงสาธารณสุขเสนอและให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) เนื่องจากบทนิยาม คำว่า “มูลฝอย” ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติไว้ไม่ชัดเจนทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในการตีความระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นกับอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๒) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้มีบทบัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกับราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้ ทำให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ไม่มีความพร้อมทั้งด้านบุคลากรและงบประมาณเกิดปัญหาในทางปฏิบัติและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น

(๓) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มิได้มีบทบัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้

๒. กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอหลักการที่ขอแก้ไข ดังนี้

(๑) แก้ไขบทนิยาม “มูลฝอย” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยให้หมายความรวมถึง มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษและหรืออันตรายจากครัวเรือน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษและหรืออันตรายจากโรงงาน เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจจัดการของหน่วยงานในเรื่องกำจัดสิ่งปฏิกูล

(๒) แก้ไขชื่อหมวด ๓ ให้เรียกชื่อหมวด ๓ ใหม่ว่า การเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

(๓) แก้ไขมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเพิ่มเติมว่า การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นอาจร่วมกับส่วนราชการอื่นหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่พร้อมในการดำเนินการเรื่องกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย สามารถร่วมกับส่วนราชการอื่นหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นได้

(๔) แก้ไขมาตรา ๒๐ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยกำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่น กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น ในการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยได้ ในกรณีราชการส่วนท้องถิ่นใดจัดการหรือมอบให้บุคคลใด กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยด้วยวิธีการที่ถูกหลักสุขาภิบาลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยได้ ทั้งนี้ อัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถออกข้อกำหนดท้องถิ่นในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยมีเงื่อนไขให้ราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการในเรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ถูกหลักสุขาภิบาลตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๓. ข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ คณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีคณะที่ ๔ มีข้อสังเกต ๒

ประการ คือ

(๑) ตามร่างมาตรา ๖ เรื่องการดำเนินการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่เป็นพิษ จำเป็นต้องมีการควบคุม กำกับดูแลด้วยวิธีการพิเศษเฉพาะ ซึ่งในกรณีนี้ราชการส่วนท้องถิ่นอาจจะยังไม่พร้อม จึงเห็นว่าควรให้หน่วยงานที่มีความพร้อมและมีบทบาทในการดำเนินการในเรื่องนี้อยู่แล้ว ดำเนินการไปก่อน เช่น กระทรวงสาธารณสุข

(๒) ตามร่างมาตรา ๔ เห็นว่าควรมีมาตรการทางด้านกฎหมายรองรับ ในกรณีที่โรงงานหรือสถานประกอบกิจการใด นำสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน มาผสมหรือปนกับสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่ไม่เป็นพิษหรืออันตราย เพื่อจะได้เสียค่าใช้จ่ายน้อยลงซึ่งทำให้เกิดปัญหาความปลอดภัยต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อมได้

๓.๒ กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) มีข้อสังเกตว่าควรแก้ไขนิยาม “มูลฝอย” ที่กำหนดว่า “ขยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษและหรืออันตรายจากโรงงาน” ควรแก้ไขเป็น “ขยกเว้นสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช่แล้วจากโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน”

๓.๓ กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม(กรมควบคุมมลพิษ) มีข้อสังเกตว่า เนื่องจากมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษและหรืออันตรายจากครัวเรือนมีลักษณะที่แตกต่างจากมูลฝอยชุมชนทั่วไป จึงจำเป็นต้องมีการจัดการด้วยวิธีการที่พิเศษเฉพาะ ซึ่งแตกต่างจากการจัดการมูลฝอยชุมชน เห็นควรให้กำหนดคำนิยามแยกออกจากมูลฝอยชุมชน เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และควรเปลี่ยนคำว่า “มูลฝอยเป็นพิษ และหรืออันตรายจากครัวเรือน” เป็น “มูลฝอยที่เป็นพิษและหรืออันตรายจากชุมชน” เพื่อให้ความหมายของแหล่งกำเนิดจากชุมชนแยกจากแหล่งกำเนิดจากโรงงานได้อย่างชัดเจน

๓.๔ กระทรวงมหาดไทย (กรุงเทพมหานคร) มีข้อสังเกตว่าควรเพิ่มข้อความใน มาตรา ๔ เกี่ยวกับนิยามคำว่า “มูลฝอย” ให้หมายถึงสารเคมีที่เสื่อมสภาพ หรือหมดอายุการใช้งานจากห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ด้วย

๓.๕ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) มีข้อสังเกตว่าสมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” โดยแก้ไขความใน (๓) เดิม “ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด” เป็น “นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด” เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และแก้ไขความใน (๕) เดิม “ปลัดเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา” เป็น “นายกเมืองพัทยาสำหรับในเขตเมืองพัทยา” เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและกรมอนามัย) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครองและกรุงเทพมหานคร) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด

๔. คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาแก้ไขในสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๔.๑ บทนิยาม คำว่า “มูลฝอย” ในมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมให้หมายถึง “เศษวัสดุ” ด้วย และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนโดยยกเว้นวัสดุของโรงงานที่ไม่ใช่แล้วซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เนื่องจากในทางปฏิบัติราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเรื่องมูลฝอยทุกชนิดที่เกิดขึ้นในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นทั้งหมด ยกเว้น สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยและการปล่อยของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อแยกหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้ชัดเจนขึ้น ทั้งนี้ เป็นไปตามข้อสังเกตของกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (กรมควบคุมมลพิษ) กระทรวงมหาดไทย (กรุงเทพมหานคร) และกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) (ร่างมาตรา ๓)

๔.๒ แก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ กฎหมายปัจจุบันได้บัญญัตินิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” และคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ไว้ไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติต่าง ๆ ดังกล่าว ทั้งนี้ตามข้อสังเกตของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๕)

๔.๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ ซึ่งกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แต่โดยที่เรื่องที่เป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการหรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม การออกเป็นกฎกระทรวงไม่ทันต่อเหตุการณ์ จึงแก้ไขเพิ่มเติมให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องดังกล่าวได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องดังกล่าวมีความคล่องตัวและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๖)

๔.๔ แก้ไขชื่อหมวด ๓ จาก “การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” เป็น “การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” เพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาสาระในร่างมาตราต่าง ๆ ภายใต้มวต ๓ (ร่างมาตรา ๗)

๔.๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ ให้อำนาจราชการส่วนท้องถิ่นดำเนินการในเรื่องการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และในการดำเนินการดังกล่าวราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการในเรื่องการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ภายใต้อัตนงการร่วมกันได้ เนื่องจากการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวนี้ ราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีศักยภาพในการดำเนินการแตกต่างกันไป นอกจากนี้ยังเห็นว่าหากมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้ เพื่อเป็นมาตรฐานกลางให้ราชการส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีหลักเกณฑ์ในเรื่องการทำข้อตกลงร่วมกันได้ ซึ่งทั้งนี้ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ (ร่างมาตรา ๘)

๔.๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๔) ให้ราชการส่วนท้องถิ่น กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทนในการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยได้ เพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการเก็บค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องมิวิธีดำเนินการในเรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๙)

๔.๗ เพิ่มมาตรา ๖๘/๑ มาตรา ๗๓/๑ และมาตรา ๗๓/๒ ซึ่งเป็นบทกำหนดโทษ ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในเรื่องมูลฝอยติดเชื้อหรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน เพื่อให้มีโทษสูงขึ้นกว่าการกระทำความผิดในเรื่องมูลฝอยทั่วไป ทั้งนี้เป็นไปตามข้อสังเกตของคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๔ (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๔๕

ภาคผนวก ค

เหตุผลความจำเป็นและสาระสำคัญ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สรุปเหตุผลความจำเป็นและสาระสำคัญในการแก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่..) พ.ศ. ....

*****

1. เหตุผลและความจำเป็นที่ออกกฎหมาย

1.1) เนื่องจากบทนิยามในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กำหนดนิยามคำว่า “มูลฝอย” ยังไม่ชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน จึงกำหนดให้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความกังวลเรื่องความซ้ำซ้อนของกฎหมาย โดยเฉพาะความซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ทั้งนี้จากการพิจารณาของ คณะกรรมการสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการวุฒิสภา และคณะกรรมการร่วมกันพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้เปิดโอกาสให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจงและคณะกรรมการร่วมกันได้นำเสนอต่อวุฒิสภา และวุฒิสภาให้การรับรองแล้ว โดยปรับปรุงแก้ไขนิยามคำว่า “มูลฝอย” เป็นดังนี้

““มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน””

1.2) บทนิยามคำว่า “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ไม่สอดคล้องกับกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไป จึงได้ปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความชัดเจนและเป็นปัจจุบัน

1.3) โดยที่พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดสาระที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยไว้ดังนี้

1.3.1) ชื่อหมวด 3 “การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” นั้นไม่ครอบคลุมการจัดการมูลฝอยทั้งระบบ เนื่องจากประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญคือ การเก็บ การขน และการกำจัด จึงเสนอให้แก้ไขเป็น “หมวด 3 การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย”

1.3.2) กำหนดให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเท่านั้น จึงขอแก้ไขให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในทุกขั้นตอน ดังนี้ “การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น”

1.3.3) ในการจัดการเรื่องสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่น มีปัญหาว่า ราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีศักยภาพและความพร้อมไม่เท่ากัน จึงจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง หรือจากหน่วยงานอื่นของรัฐ ดังนั้น จึงได้เพิ่มเติมแก้ไขบทบัญญัติมาตรา 18 ให้ราชการส่วนท้องถิ่นสามารถจัดการเรื่องดังกล่าว โดย อาจร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันได้ ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

สาธารณสุข กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้ เพื่อเป็นมาตรฐานกลางให้ราชการส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีหลักเกณฑ์ในการดำเนินการร่วมกัน

1.3.4) ในกรณีที่ราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยแก่ประชาชน ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นมีอำนาจเฉพาะ การจัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บและขนเท่านั้น แต่ไม่สามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้ ในปัจจุบัน ราชการส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีระบบการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่ถูกต้องลักษณะ จึงจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายมากขึ้น ฉะนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีระบบการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ที่ถูกต้องสุขาภิบาลและสอดคล้องกับหลักการที่ว่า “ผู้ก่อมลพิษ ต้องเป็นผู้จ่าย” จึงได้เพิ่มบทบัญญัติมาตรา 20 (4) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจจัดเก็บค่าธรรมเนียมการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายให้เก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้

1.3.5) อัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บ ขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบหมายนั้น ต้องไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งกำหนดเป็นอัตราชั้นสูง แต่ส่วนใหญ่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดในอัตราต่ำกว่าที่กำหนดไว้มาก โดยไม่มีเงื่อนไขว่าการจัดการของท้องถิ่นนั้น ๆ จะเสียค่าใช้จ่ายเป็นเท่าใด ประกอบกับราชการส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีระบบการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องลักษณะ จึงเสนอให้ ราชการส่วนท้องถิ่น “กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลอื่นที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการแทน ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไม่น้อยกว่าอัตราขั้นต่ำและไม่เกินอัตราชั้นสูง ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนขั้นต่ำตามมาตรฐานของวิธีการที่ใช้ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ราชการส่วนท้องถิ่นนั้นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

1.4) สำหรับบทกำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นหรือกฎกระทรวงในเรื่องมูลฝอย โดยบทบัญญัติเดิมมิได้แยกโทษเรื่องมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนไว้เป็นการเฉพาะ ทำให้มีบทกำหนดโทษอย่างเดียวกัน ซึ่งคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ 4 ให้ข้อคิดเห็นว่า สมควรกำหนดโทษกรณีฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่น หรือกฎกระทรวงว่าด้วยมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ให้สูงกว่ากรณีมูลฝอยทั่วไป เพื่อให้สอดคล้องกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อสาธารณะ กรณีฝ่าฝืนเรื่องดังกล่าว จึงได้เพิ่มบทบัญญัติให้มีโทษสูงขึ้น

1.5) จากการปฏิรูประบบราชการในปีพ.ศ. 2545 ได้มีหน่วยงานระดับกรมที่ทำหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของราชการส่วนท้องถิ่นใหม่ ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประกอบกับการเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เน้นการแก้ไขเพื่อให้มีการจัดการมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการอีก 2 หน่วยงาน คือ กรมควบคุมมลพิษและกรมโยธาธิการและผังเมือง จึงเสนอเพิ่ม 3 หน่วยงานข้างต้นในคณะกรรมการสาธารณสุข

1.6) ตามบทบัญญัติมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แต่โดยที่บางเรื่องเป็นรายละเอียดทางด้านเทคนิควิชาการ หรือเป็นเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคม ดังนั้นการตราเป็นกฎกระทรวงจึงไม่ทันต่อเหตุการณ์ จึงได้เสนอให้แก้ไขเพิ่มเติม อำนาจรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ในการออกประกาศกำหนดเรื่องดังกล่าวได้ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเรื่องดังกล่าวมีความคล่องตัวและรวดเร็วมากขึ้น

2. สรุปสาระที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

2.1) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามมาตรา 4 คำว่า “มูลฝอย” “ราชการส่วนท้องถิ่น” และ “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” (มาตรา 3 มาตรา 4 และมาตรา 5 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

ผลจากการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกันสองสภาได้กำหนดนิยาม คำว่า “มูลฝอย” เป็นดังนี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช่แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน”

2.2) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 6 ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข ออกประกาศกำหนดเรื่องที่เป็นรายละเอียดทางเทคนิควิชาการหรือเรื่องที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วตามสภาพสังคมได้ (มาตรา 6 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

2.3) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 9 คณะกรรมการสาธารณสุข โดยเพิ่มเติมนอกระบบของคณะกรรมการสาธารณสุข อีก 3 ท่าน ได้แก่ อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (เพิ่มเติมโดยสภาผู้แทนฯ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเรื่องการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และเป็นหน่วยงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิรูประบบราชการปี 2545) และอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง (เพิ่มเติมโดยวุฒิสภา เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการเรื่องการวางผังเมือง ซึ่งอาจมีผลในการกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามมาตรา 7 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

2.4) แก้ไขชื่อหมวด 3 “การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” เป็น “การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย” (มาตรา 8 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

2.5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 18 ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นที่จะร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้ (มาตรา 9 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

2.5) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 20 (4) ให้อำนาจแก่ราชการส่วนท้องถิ่นออกข้อกำหนดของท้องถิ่นเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยได้

ตามกฎหมายกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดเป็นอัตราขั้นต่ำและไม่เกินอัตราขั้นสูง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนขั้นต่ำตามมาตราฐานและวิธีการที่ถูกต้องหลักสุขาภิบาลด้วย (มาตรา 10 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

2.6) เพิ่มเติมบทกำหนดโทษ โดยเฉพาะการฝ่าฝืนกฎหมาย ข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยเรื่องมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

มาตรา 68/1 ในกรณีที่ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยเรื่องมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน (มาตรา 11 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

มาตรา 73/1 กรณีที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 20 (1) (2) (3) หรือ (6) ว่าด้วยเรื่องมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

มาตรา 73/2 กรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตให้รับทำการเก็บขนหรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ หรือมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชนโดยทำเป็นธุรกิจตามมาตรา 19 ฝ่าฝืนข้อกำหนดของท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา 20(5) (มาตรา 12 ในร่างพระราชบัญญัติฯ)

ภาคผนวก ง

การตรวจสอบความจำเป็น

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การตรวจสอบความจำเป็น ในการตรา (ร่าง) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

1. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มีเจตนารมณ์ ในการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนทางด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม และการจัดการเรื่องสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นส่วนหนึ่งของการสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม ถือเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยและมีผลกระทบต่อประชาชนเป็นอย่างมาก ดังนั้นเพื่อให้การคุ้มครองต่อสุขภาพประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการป้องกันและแก้ไขผลกระทบที่เกิดขึ้นจากมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยอันตรายจากชุมชน จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้อำนาจในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานเพื่อการแก้ไขปัญหาการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทั้งในส่วน คำนิยาม “มูลฝอย” การเพิ่มเติมอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมทั้งกระบวนการในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย การเพิ่มอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการเก็บค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย บทบัญญัติเรื่องการร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือส่วนราชการอื่น รวมทั้งการเพิ่มบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนกฎกระทรวง และข้อกำหนดของท้องถิ่นในเรื่องเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยอันตรายจากชุมชน ให้สูงกว่าโทษที่เกิดจากการฝ่าฝืนในเรื่องมูลฝอยทั่วไป

2. ใครควรเป็นผู้ทำภารกิจ

ในการบังคับใช้กฎหมายนี้ได้กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจในการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น และบังคับใช้กฎหมาย สำหรับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขนั้น มีอำนาจในการออกกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้

ในร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการออกกฎกระทรวงไว้ว่า หากเป็นรายละเอียดทางวิชาการหรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางสังคม ให้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้

3. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

เนื่องจากพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ได้ให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการตราข้อกำหนดของท้องถิ่นและการบังคับใช้กฎหมายอยู่แล้ว แต่ในทางปฏิบัติ มีปัญหานิยามคำว่ามูลฝอยไม่ชัดเจน บทกำหนดโทษของผู้ฝ่าฝืนในเรื่องเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อและมูลฝอยอันตราย ไม่แตกต่างจากมูลฝอยทั่วไป นอกจากนี้ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทุกประเภทจำเป็นต้องมีระบบในการจัดการหรือกำจัดอย่างมีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการลงทุนค่อนข้างสูง โดยอาจร่วมมือกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง หรือร่วมมือกับส่วนราชการอื่นได้

นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติของกฎหมายที่ไม่เป็นปัจจุบัน เช่น คำว่าราชการส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้บทบัญญัติมีความชัดเจน สามารถบังคับใช้ได้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันมากขึ้น

4. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

การจัดการมูลฝอยจากสถานประกอบการกิจการที่เป็นโรงงานนั้น มีความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. 2535 ที่มีเจตนารมณ์ในการป้องกันสารเป็นพิษจากกระบวนการผลิตออกสู่สิ่งแวดล้อม และส่วนหนึ่งเป็นการควบคุมการจัดการวัสดุที่ไม่ใช้แล้วจากกระบวนการผลิต ทั้งนี้ ในโรงงานยังมีสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยที่เป็นมูลฝอยทั่วไป จากบริเวณอื่น ๆ เช่น ที่พักอาศัย สำนักงาน โรงอาหาร ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการ ส่วนมูลฝอยที่เกิดจากกระบวนการผลิต ต้องดำเนินการตามที่กฎหมายว่าด้วยโรงงานกำหนด ทั้งนี้การแก้ไขนิยามคำว่า “มูลฝอย” ให้ “ยกเว้นวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นพิษหรืออันตรายจากโรงงาน” จะแก้ปัญหาคำซ้ำซ้อนของกฎหมายและให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการได้อย่างชัดเจน

5. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีภาระใน 2 ส่วนคือ

1. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอย่างเป็นระบบมากขึ้น และเนื่องจากกฎหมายกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บค่าธรรมเนียมในการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้ จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพื่อนำมาใช้ในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยได้มากขึ้น

2. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล เพื่อป้องกันการก่อผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

ส่วนหนึ่งเป็นภาระต่อประชาชน เนื่องจากหลักการของการควบคุมมลพิษสิ่งแวดล้อมนั้น ควรใช้หลัก “ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย” ดังนั้นผู้ที่ทิ้งมูลฝอยหรือทำให้เกิดสิ่งปฏิกูล ควรเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการ โดยเสียค่าบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบกับค่าใช้จ่ายในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยนั้น กำหนดว่าควรกำหนดตามปริมาณที่ทิ้งด้วย ซึ่งเป็นไปตามหลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย และทำให้ประชาชนต้องลดปริมาณสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยการคัดแยกก่อนหรือทิ้งเมื่อจำเป็นเท่านั้น

6. ความพร้อมของรัฐ

โดยสภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนใหญ่จะมีความพร้อมในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยเฉพาะมูลฝอยทั่วไป แต่เนื่องจากส่วนใหญ่ยังมิได้มีการจัดการระบบบำบัดแบบฝังกลบที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล และการติดตั้งระบบเตาเผาต้องมีการลงทุนค่อนข้างสูง ประกอบกับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละขนาดและแต่ละประเภทไม่เท่ากัน ดังนั้น การ

ปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการเสริมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับค่าใช้จ่าย รวมทั้งสามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดได้ด้วย นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังสามารถร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีศักยภาพมากกว่าในการจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอยในเขตท้องถิ่นได้อีกด้วย อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลส่วนกลางมากขึ้น จึงน่าจะมีความพร้อมด้านงบประมาณมากขึ้น

สำหรับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ กระทรวงสาธารณสุขโดยโรงพยาบาลในสังกัด ยังคงดำเนินการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อโดยเตาเผาของโรงพยาบาลอยู่ในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 13 แห่งได้มีการสร้างเตาเผามูลฝอยติดเชื้อขนาดใหญ่ที่สามารถรองรับการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อในปริมาณมากได้ ซึ่งในอนาคตจะต้องพัฒนาให้เป็น “ศูนย์กำจัดมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม” และขณะนี้อยู่ระหว่างเสนอแผนการจัดการมูลฝอยแห่งชาติ(ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ให้เพิ่มศูนย์กำจัดอีก 9 -10 แห่ง เพื่อให้สามารถรองรับมูลฝอยติดเชื้อให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

สำหรับการจัดการมูลฝอยอันตราย ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีความสามารถดำเนินการเองได้ ยังต้องอาศัยความร่วมมือในการจัดการของกรมโรงงานอุตสาหกรรม และวิชาการจากกรมควบคุมมลพิษ

7. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข

8. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

ระบบการทำงานในระดับประเทศได้มีคณะกรรมการสาธารณสุข ในฐานะคณะกรรมการทางวิชาการ ให้ความเห็นชอบก่อนเสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศกระทรวง โดยมีกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขทำหน้าที่เป็นองค์กรด้านการบริหารกฎหมายฉบับนี้ พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีกลไกการกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย และมีเจ้าพนักงานสาธารณสุขในสังกัดของกระทรวงสาธารณสุข ในการให้การสนับสนุนทางวิชาการ

9. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... กำหนดให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ในการตราอนุบัญญัติในลักษณะที่เป็นประกาศกระทรวงสาธารณสุขได้ เมื่อมีรายละเอียดของกฎกระทรวงเป็นเรื่องทางวิชาการหรือมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางสังคม

อย่างไรก็ตาม ในระดับท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นในการควบคุมการเก็บ รวบรวม การขน และการกำจัดของผู้ประกอบกิจการ ประชาชน ได้อยู่

แล้วตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 20 ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ จะเป็นกฎหมายเสริมการออกข้อบัญญัติของท้องถิ่นได้มากขึ้นด้วย

10. การรับฟังความคิดเห็น

ในขั้นตอนของการชี้แจงในชั้นการพิจารณาของคณะอนุกรรมการของสภาผู้แทนนั้น ได้มีผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกรรมการด้วย

สำหรับภาคประชาชนนั้น ในการศึกษาแนวทางการกำหนดร่างกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยนั้น ได้มีการศึกษาความพร้อมและยินดีจ่ายค่าบริการ พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ยินดีจ่ายค่าบริการ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และยินดีจ่ายในอัตราสูงกว่าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดในปัจจุบัน

*****

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
0 ๒๒๔๔ ๑๕๖๑ , 0 ๒๒๔๔ ๑๕๖๓ , 0 ๒๒๔๔ ๑๗๔๑-๒